

נב:

עין משפט
נר מצוה

אלו דברים פרק שמיני ברכות

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. יצטרך אור ובזרא וישק
עשה שלום ובזרא רע אג' ה'
עשה כל אלה: ישיעו מה ו
2. כי הנה יצטרך זרים מזה
רוח ומגיד לאנשם מזה שו
עשה שש עשה וצרך על
ממתי ארץ ה' אלה עצמות
3. עמס ד ג
שם:
בה אמר האל ה' בזרא
השמים ונטרסם רעק הארץ
וראצאיה נח נקשה לעם
צליה ורוח לזולתים בה
ישיעו מה ה'

הגהות הב"ח

(א) גם' תפסיד את האוכלין
(אכל גי' וכו' משום פירודין)
תלמי' וגי' ע"א לא גרמי' זה:

לעזי רש"י

אנשי"א. אודן, ידיח (של
כלי).

מוסף רשמי

תוכו וארגו. דהיינו ציט
קבל הסתחטן שישק עליו, ליל
לחגו היינו שסמו (בבבדור דה).
ואתו. וכו מה עושין סביות
לזרע לזרע לזרע לזרע
מנשייו (שם). וידיו. נקח כל
פרט עושין לו וכו ללחמו
ללחם לו (שם). שטמא תוכו.
לפי שטמאם דרעק (חגיגה
כב.). ששתם מוסבם עכורים
לצי". חלל של שטמאם
מנשייו חלל מנשייו (שם).
(תאמר דה"ה ש"ה).

צײַטן גאָרן (ה)

מי שרדסה אשה על בגדיו
בדיוני שפאן מרדכי וכו' וכו'
דכני מערבא (כתיבה) אש כשם
לחלו (ח) אמר ר' יוחנן כשם
ר' יוחנן כמעות של בעא
ר' יעירא קמיה ר' יאס אמרין
ונטמא בכני הזה מרדס אש
ליה יחמיר ישיבת אשתו של
עם הארץ ישיבת עליו ערומה
וכני עם הארץ רבי אבהו
באח משתה ספיקת שגורו
כאח מדתן בספ' שטרות
בפ' (נחש) (ח) ר' ספיקת
שטרות אש החורום ר' בפי
הדר ע (עם הארץ) (הנחשין)
חצוי ש כהנה רכות וכו'

יציאת השבת (דף טו) אמר
אמר עזרא מסקינן וכו' וכו' וכו'
גמור רבנן עליון וכו' וכו' וכו'
דוסקס פמטורס רבנן וכו' וכו'
ורושן (דף יט) וכו' וכו' וכו'
הדרתו מעלות וכו' וכו' וכו'
וכסכת כסכת וכו' וכו' וכו'
בכמה (דף כג) אית ואביע
איתא סומא עס הארר וכו' וכו'
מסקין וכו' וכו' וכו'
ונוטסא (שולחן) (כתב) למסא
איתא וכו' וכו' וכו'
איתא וכו' וכו' וכו'
איתא וכו' וכו' וכו'
איתא וכו' וכו' וכו'
איתא וכו' וכו' וכו'
איתא וכו' וכו' וכו'

ישור הוא אין אוכל מטמא כלי
טהור מטמא מגריפה לסל אין
יתא כשולחן של שיש או של
ניקרא אין מברכין לא על הגר
יבא הכי אמרין בתלמוד ארץ

פסוק ואונג ואונג וידיו פשוין. דמיון דעומה' וז' דרנען האט ענדז פאר
היכרל דלדען דערנען האט זי הייך דלא לשרען ערל מרומה וקדש
והקילו זה וכן מפורש בנבחרות (דף נא.). אונג שפוט הכפולה ללד חוץ
הראוי לשמים. אונג כמו און הכהנים שקורין אנש' בלע"ו. וידיו כלי שיש

לוי כגון מחמת: גורם פשוט
 ילולום. שמה יתו ילולום מחמת
 על אחוריו ועמלו משקין שמחוריו
 מחמת אחוריו ויטמא את הידים
 הלכך נטלים לידים מחלה שלא
 יעמלו את אחורי הכוס. ונתמל
 דחסיי כ"ה מחמת אחוריו לאו
 חששא הוא דהא אכור לא שחמור
 כיה: וכו' סברי מוסר להשפספס
 בו. הלכך להשפס דידן איכא למיחש
 אבל להשפס דריתו ליכא למיחש
 דלא איכפת לן אם יעמלו אחוריו:
 כה עדיף. למוזב הכוס מחלה
 ואח"כ נגזי תקף לסעודה ולא אחי
 חששא דעילולום ומפקסא הלכתא. חו
 מהלכות סעודה היא: משקין
 שחפס. שמה יחא חשק טופס
 עליה מחמת גבו הידים ויחורו
 יעמלו את הידים כשיקנה זה תמיד
 בתוך הסעודה: ונעמיס כפס למס.
 חו

בנה משקים: חילוני, שחיתות
העומאה מטמא כלים ולא חרס והוא
חבר שלם יגור לידו בנקטא אל אלוהא
היא לעומאה: מחסם שלן. דמפרש
לקמיה דכריי צ"ה מותר להשתמש
בשלן שני: משום אוכלי: פלוגא
שהיי פוסל אל ההרומה: פלוגא
היי אל עדיפא. לחוש שמא חירע
מקרה שישתמשו בשלן שני ולא
ייתנה על גבי השלן שלא תטמא את
האוכלין מחמת משקין כסת ומחוש
שלא תטמא מחמת כסת ומחוש
ותטמא את הידים: מפסיד אל
האוכלין. שמים חלרונים מחין
עליהם ונמאסין: ה"ב כחוספא
כדא אל שמש ס"ג הוא נוסטל
פירורין שיש כסן כוים ומניה פירורין
שלין כסם כוים: משני איפכא.
מפין דקס סיפא דכ"ש לגבי רדכ"ה
לגבי שוקב כהא נמי חלרס כדכ"ה:
וא"ר יוחנן גרסי: דכ"ה משמע.

נִשְׁמָרִין לַיָּדִים תַּחֲלָה
 חֲלָה לֹא כִּבְרִיא לְהוֹ
 נֹטָל פִּירוּרִין שִׁישׁ
 ה' ל' יוֹחֵן "דא"ר
 כְּמֵיפְלֵנִי ב"ה
 לְהַשְׁחִיט בְּשִׁמְשׁ
 לְכָה כְּב"ה בֵּר מֵהָ
 הַלְכָה כְּב"ה: בִּש"א
 הַיְיבָה לְרַבֵּי
 פִּלְגִּין ¹⁰¹דְּתַנֵּי אֲבָרָה
 וְהַבְדִּילָה עֵינֵי רַבָּא
 בִּש"ב וְב"ה עַל הַמּוֹזֵן
 אֲבָרָה

מים ואח"כ מאור וא"ר יוחנן ירגנו העם כב"ה אליבא לא פליגי דרשא משמע כי פליגי בבורא ב"ש סברי עתה מתיב רב קרפא ויורא חשך ייצור הרים ויבורא כ"ע לא פליגי דברא משמע כי פליגי במאור טובא נהורי איכא בנורא תנ"ה אמרו להם ב"ה לב"ש שום דלא שבת אלא בשמים מ"ט לא אמר רב יהודה דתם מסכת עובדי כוכבים לע"ז היא הא מדקתני סיפא לל דרשא לאו בע"ז עסקין א"ר חנינא מסורא מה על הכשמים של עכו"ם מפני שסתם מסכת עובדי שבת אין מברכין עליו (מאי שבת) ומאי לא שבת אי

[illegible]

תבוא לנשיאת ידים מעודה. והיא דלא חשיב ליה לעיל כפי"מ (דף מב.) צדדי אידך תפיפות משום דשנייה יבצמאנה לא חש למתניה: **דבר** אחר אין נשילת ידים לחלוץ מן התורה וכו'. יש ספרים שצמזו צפן המ קאמרי לנו לז"ש צלח הלל אפילו לדיכו

תוכו ואוגנו ואזנו ויד
 נממא כולו במאי קא
 להשתמש בכלי שמו
 גזרה משום ניצוצות
 יממא המזשקין שביד
 מותר להשתמש בכל
 במזשקין אמרי ניצוצות
 למיחש שמא יממא
 הכוס (ד"א) אתכלי ש
 ה"ק להו ב"ה לכ"ש
 להשתמש בכלי שא
 משום ניצוצות אפ"ר

פירורין ר'ית בהו כ'ית מותר
צאבן ב'ד. מ'ית ק'ס
לע'יתא ד'אמ'תן כ'ק'ת כל ה'צ'ס
(ד' ק'ס): **כבול'ת** י'צ'ק'ן
ה'כ'ת כ'ב'ה צ'ב'ר מ'תא. ו'א'ם ו'ה'
כ'ס'ה'ל ד'ח'ור ל'ק'ו'ת ו'צ'ב'ן מ'ש'ע
ד'ה'ל'ת כ'כ'ם ל'ק'ו'ת (ד' ק'ס): מ'ש'ע'ת'ן
ד'מ'ע'ב'ד'י א'מ'ר'ן כ'ת'י'ה'ל. י'ל ד'ל'
מ'כ'י'ל ל'ה מ'ש'ס ד'ה'ס א'פ'י צ'ב'ה מ'ורו
ל'נ'ש א'ל'ה ש'ל'ה ה'ע'ר'י'ת'ו'ה' (ל' ק'ס):
נ'ה'ג'ו י'ת'ה' כ'ב'ה א'א'י'ב'ה' ד'ר'ב'י
ה'ע'ר'ה' מ'י'ת'ה' ד'ל'ק'ן א'פ'י'ל'
ל'כ'ת'ל'ה נ'ו'ה'ג'ן כ'ן ו'צ'פ'ק' (ד' ה'ד'
(ד' ק'ס): א'מ'ר נ'ה'ג'ו א'ור'י' ל'ה'
מ'ור'י'ן ו'א'י ע'ב'ד ה'כ'י ל'ה' מ'ה'ד'ר'י'ן
ל'י'ה' ו'י'ל ד'ה'ס א'י'כ' א'מ'ור'א' ל'ע'ג'י'
ח'ד א'מ'ר ה'ל'כ'ה ו'ה'ס פ'י'רו'ש ה'ל'כ'ה
ל'כ'ת'ל'ה ו'מ'ור'י'ן ה'כ'י א'י'ב' נ'ה'ג'ו
ק'ל'מ'ר ל'י'ת ה'כ'י ד'ע'ב'ד א'ל'ל ה'כ'ה
י'ט'ל נ'ה'ג'ו ד'ל'ק'ן כ'כ'ן א'ל'ה נ'ה'ג'ו
(ג'ר'י'ד': **כ'ב'ר** כ'צ' 5"פ. ו'א'ם
ה'ו'י'ל ו'ל'ם נ'ש'ו'ן כ'ר'ל א'מ'א'י א'מ'ר
כ'ר'ל ו'י'ל ד'ל'ש'ו'ן ק'ר'ל ע'ד'י:
ו'י'

דאית' להו עיקר מדאורייתא: ב"ש"א מכבדין וכו'; את הבית ואחר כך נוטלין לידים שאם אתה אומר ונגזא אתה מפסיד את האוכלין (א) אבל נמי "לב"ש מ"ט משום פירורין ובה"א אם שמש תלמיד חכם ה"ה בהן כוית ומניח פירורין שאין בהן כוית מסייע ל"ה יוחנן פירורין שאין בהם כוית מותר לאכנך ביד סברי אסור להשתמש בשמש ע"ה וב"ש סברי ימו"ע"ה א"ר יוסי בר תיננא א"ר הונא כבליה פרקין דהכלה כב"ש ור' אושעיא מתני איפכא ובהא נמי נר ומוון וכו'; "רב הונא בר יהודה איקלע לבי רבנא אבשמים ברישא אל מכרי ב"ש וב"ה אמאור לא נר ומוון כשימים והבדלה ובה"א נר ובשמים מוזון בתריה ור' דביר ר"מ אבל ר' יהודה אומר על נחלקו שהוא בתחלה ועל הבדלה שהוא בסוף על מה נשמוע?

הבשמים שבש"א על המאור ואח"כ בשמים ובה"א בש
דרכי יהודה: בש"א שברא כו': אמר י"רבא כברא כ"
מבורא דעתיד למברא וב"ה סברי בורא נמי דברא מש
ובורא רוח בבורא השמים ונוטיותם אלא א"ר יוסף בבר
ומאורי דב"ש סברי חדא נהורא איכא בנורא יוב"ה סבר
הרבה מאורות יש באור: אין מברכין כו': בשלמא נר
אמר רב יהכא במסכת עובדי כוכבים עסקינן מפני שם
אין מברכין לא על הנר ולא על הבשמים של ע"ז מ
טעם קאמר מה טעם אין מברכין לא על הנר ולא
כוכבים לע"ז ת"ר אור ששבת מברכין עליו ושלא

י. טמא או האוכלין ואוכלין טמאין או המשיקין למינו של טמא או בשר החם כפי
מיר ידע שהוא טמא כמאמר הרשקשין עלי אף מעתה אל תטמא את כלכלו שחבלי
מיר ידע הקדמו ובמיר ידע כי ידע אף הפסח וידע אף ידע אף נטמא השכן בטמא
לנבדא אל טמא ליה. ועי' כפי לנבדא נטיה כספ מדרס דרבנן ברושפאטא גמא (עו)
או (חצו) היסטורו וטמאין לחליץ' לטמאין וטמאין מדרסות או מירשש טמאין
או (חצו) דהאזר דמירשש כפי מדרס מדרס לראול' לטמאין וטמאין (עו) שו

א * עושה ארץ קר קטן:
א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד
הכלה יא טמג עשין מ
עושה ארץ קר קטן עשין ג:
יב ד ה ז טמג עשין טמג
הכלה מד טמג עשין טמג
עושה ארץ קר רט עשין א ג:
ז ה ו ז טמג עשין טמג
ארץ קר רט עשין א
[טמג קר רט]:

יד ו מיי שס הלכה מה ופיט
מהל ברבות הל' ט סמג
פסין כ טט עושיע לרית סר
רמ ספיק ו ופי רלו ספיק ב:

רבינו חננאל

ובית שמאי סברי מותר
להשמש בשמש על הארץ.
קסברי בית שמאי מותר
שמוציא בשמש על הארץ,
ואם נטל ידיו תחלה ואינו
חושש לרקק כמסירותו
ללקט, תמצא מספיק את
האכול. והלכתא דאין כבית
שמאי קריילי תהי לנטייל
ידים ביה. ובית הלל סברי
אסור להשמש בשמש על
הארץ, וכיון שחלמיש חכם
הוא בעל הדין והלכתא
ומאכזר ומתור לאבדן. ונא-
דיתן קלל הדין כבית הלל
אילבא דרבי יהודה. דבשמיס
ואחי' מארין. כי שמאי
אמרמיס שברא וכו', אמר רב
כליל עובד במאד אומאוי
פלגי דמאורי מפרקיני, איש
פלגי דברא ובורא, שיש
סברי ברא לשון עבר הוא, ואין
הוא מביא ללכודי להקבי'
הארץ חרין נהורא דלקטן.
ובית הלל כבית אין דראי הכי
מיבי ללכודי, מיהו רבי
ובורא לשון עבר הוא. מתיב
דן יוסף כי הגה יצר הרבי
רוח קר הוא אומטני של
הקביה' שכלל זמן הוא יצר
הרין שבמשע אשה ובורא ער
קברא, אלמא לא לשון עבר
דקא. אלא אמר רב יוסף כברא
ובורא כלי' עלמא לא פלגי
ובורא לתד ובורא לתד,
ובורא וספי ערפי לברכוי. וכן
נפי ברא מר הגנן. וכן נפי
המציא לתם את המציא, שק
הוא אומטני של הקביה'
לעשות בכל זמן, כי פלגי
במאד מאורי, כי ש סברי
נהורא דראי הוא ראי' לא
לנהורא, ובי' סברי טובא
נהורא וית' ליה, נהורא דנחמס
דשהורא ודשהורא נחמס
גוטיס. והכי פלמא שמעת
דברבא דר' עלמא לא פלגי
ראי' קראי ובורא דברא
משמע. [אין מפרקיני ...]
לעבדה זרה מכלל [...]
במסביב מפרקיני הארץ[...]
ד'...לא מסיחמס לעבדה
אין מפרקיני. אין מפרקיני
על הגר שלמיס משוס ורא'
סברי.

רַב נִיסִים גֵּאון

[illegible]

דף ב' שרץ מטמא את הכלי
חומר בקודש (חגיגה דף ג') כד
שנמא בשרץ אינו מטמא ארץ
שרץ דלבשר הוא דמטמא ליה
שנו ספק רשות עם הארץ ומר
כפ' אין דורשין (ד' יוח' דחנן כ')